

פעולה על הקרבנה:

קטע: השבועה/ אברם שטרן
"הרifi ושבע שבועת- אמוניות
למולדת. לעט, לחורות.
שבע להקריב המרפא, החיים,
לצית, וללחום ולמותה
לא לשוב ולצפור, לא לבגוד,
לא לנטוש,
במחתרת, צינוק וחוזית.
כל חי לעמוד על משמר הקדוש
לחי האומה בעתיד..."

איש+דין: אברם שטרן, יסד את תנועת לח", תנועה שהתחילה מהאצל ופתחה אגף שונה ותנועת חדשה
שנקראה הלח", היה גם המנהיג של הלח",

ימי האחרונים

הבלשת הבריטית השקיעה זמן ומאמצים רבים על מנת למצוא את מקום היחבאו של שטרן. הוא דחה שתי
הצעות להסתיריו עד סוף המלחמה - הצעה אחת הגיעה בשם התנועה הרוויזיוניסטית, שאף הציעה לנקים את
דף נצחוי דיזנגוף 030הצעה אחרת הגיעה מפי גיסו, נחמה ברוש (אחיה של רוני, אשתו) שהיא מפקד
ב"הגנה". הוא נימק החלטתו כך:

אין ראש מחתרת יכול לקיים בידו את זכות המנהיגות אם יעדיף את ביטחונו האישי על צרכי התנועה.
כמו ימים אחר כך תפסו אותו מתחבא באחד הבתים והרגו אותו.

- האם זה נכון לוותר על העתיד, על החיים בשבייל מטרה נשגבת, בשבייל הכלל?
- האם יש גם בדורנו אנשים שלא יחשבו על תועלתם האישית אלה רק על הכלל?
- רועי קליין*

שאלה כל ילד בתורו אומר שם של מישחו או איזשהו ערך שהוא מוכן להקריב את הזמן שלו, הכסף שלו,
הבריאות שלו בשביילו.

תפסוני: שתי קבוצות כל קבוצה מקבלת אזרז בית שעמידים בטור ואחד מקבוצה מסוימת הולך לתת כיפים
לשוש אנשים, האדם השלישי שהוא נתן לו כיף צריך לדוחף מאחור מכיף אם הוא תפס אותו הוא נהפר
להיות שני שלו אם לא הנהפר קורה. הדרך היחידה שהשבי ישחרר זה אם השובה נהפר לשבי.

זכינו להשתיר לעם הנבחר לעם שמעצם הוויתו הוא מקריב את כל יכול כל ח'ינו קודש למען אידיאל
כל רגע בחיקם צריך להיות קידוש שם ה' בעולם, שביע"ה נצלח לחיות חי הקרבנה חיים מלאי מסירות
נפש על התורה על הארץ בחיקם, כמו שאליה פרץ כותב: והמיוחד ביותר זה שתאה לא עושה את
זה מדי פעם, אלא כל הזמן מיידי יום ביום, דקה דקה.

נספחים

"...צריך לתת הכל, גם עכשו וגם בעבר. אם אתה אוהב אז אתה אוהב עד הסוף, אם אתה חבר, אז
אתה חבר עד הסוף, ואם אתה בצבא, אז אתה שם ונוטן את הכל, וגם אם כל אלו באים על חשבונך
האישי. אם זה על יציאות בשבת מהצבא ואם זה לא לישון ולהתקמן קצת לגבי עצמן בשבייל שהיתה
לך כסף לנקנות משהו לחברה. זה מה שנקרה במילימ' גבוחות, ולא יודע אם אתה תאהב את זה,
מסירות נפשו וזה בא לומר שאתה נתן מהגוף שלך, מהכחך שלך, מהכסף שלך, מהלב שלך למען
משהו או משהו אחר שהוא לא אתה והמיוחד ביותר זה שתאה לא עושה את זה מדי פעם, אלא כל
זמן מיידי יום ביום, דקה דקה..."
(אלירוץ פרץ הי"ד)